

Bogusław Bardon, ur. 14 V 1948 w Wierzbicy, woj. opolskie. Wykształcenie średnie, technik materiałów wiążących. W dniu 26 VIII 1980 zatrzymany przez MO we Wrocławiu za manifestowanie poparcia dla akcji strajkowej; VIII/IX 1980 założyciel Komitetu Organizacyjnego Niezależnych Związków Zawodowych w Wojewódzkiej Kolumnie Transportu Sanitarnego w Opolu; od IX 1980 w „S”, 17 IX 1980 uczestnik spotkania w Gdańsku-Wrzeszczu, na którym zapadła decyzja o powołaniu ogólnopolskiego związku zawodowego „S”; 19 IX – 23 XII 1980 przewodniczący MKZ w Opolu. Od 11 XI 1980 (formalnie) organizator opolskich struktur KPN. Członek KOWzP przy KK „S”, inicjator opolskiego Komitetu Organizacyjnego Praworządności Społecznej, przewodniczący. W 1981 współredaktor dwóch numerów biuletynu „Praworządność” wydanych pod patronatem KOPS. Członek Opolskiego KOWzP (powołanego pod koniec VII 1981 przy ZR Śląsk Opolski). W 1981 współorganizator m.in.: 25 V 1981 marszu w obronie więźniów politycznych, opolskiej wystawy „Gniew Robotniczy”, w IV 1981 obchodów rocznicy katyńskiej, 3 V i 11 XI. 13 XII 1981 internowany w Ośr. Odosobnienia w Opolu, następnie w Nysie, potem w Grodkowie i w szpitalu więziennym we Wrocławiu, zwolniony 7 VIII 1982. Utrzymywał kontakty z działaczami podziemnej solidarności m. in. Janem Rulewskim i Kazimierzem Świtoniem, od których otrzymywał podziemne wydawnictwa. 27 IX 1988 organizator spotkania grupy działaczy z terenu woj. opolskiego żądających reaktywowania pierwszej „S”. 3 II 1989 organizator spotkania założycielskiego KO Śląska Opolskiego (inicjatywa ta nie miała poparcia władz „S”). Założyciel Stowarzyszenia Pamięci Narodowej i Osób Represjonowanych w PRL z siedzibą w Opolu. Autor książek i opracowań: *Oto jest wolności śpiew: śpiewnik internowanych* (Opole 2003), *Nauczyciel Opolan Biskup Antoni Adamiuk* (Opole 2000), *Ocenzurowane lata* (1987). Odznaczony przez Prezydenta RP na Uchodźstwie Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (Londyn, 1990). Rozpracowywany SB w ramach SOS krypt. Prawy.

Zbigniew Bereszyński, ur. 8 I 1956 w Opolu. Absolwent Uniwersytetu Wrocławskiego, Wydz. Matematyki, Fizyki i Chemii (1980), w 2012 doktorat; 1980-1984 doktorant UW, 1981-1989 prace zlecone z Instytutu Chemii UW. W 1973 w I LO w Opolu członek opozycyjnie nastawionej grupy uczniów (m.in. z Andrzejem Jaroszem, Krzysztofem Tomańskim, Wiesławem Ukleją) przygotowującej dyskusje na tematy polityczne. W XII 1977 kolporter w Opolu tzw. listów gończych za Edwardem Gierkiem, w III 1978 (z W. Ukleją) zatrzymany i

przesłuchiwany. W X 1980 współorganizator NZS w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Opolu następnie współpracownik NZS tamże (od III 1981 członek honorowy), redaktor niezależnych wydawnictw NZS WSI, m.in. „Biuletynu Informacyjnego NZS WSI”, „Informatora NZS WSI”, „Opolitechnika” (wydawany 20 X 1980 – IV 1981). Od X 1980 w „S” UWŕ, od IV 1981 działacz Studenckiego KOWzP w Opolu, od VII Opolskiego KOWzP, współorganizator manifestacji, m.in. 25 V 1981 marszu w obronie więźniów politycznych, obchodów 3 V i 11 XI w Opolu. Od IX 1981 redaktor pism związkowych w ZR Śląsk Opolski („Prawda” i „Sygnały”). 13 XII 1981 internowany w Ośr. Odosobnienia w Opolu, następnie Nysie i Grodkowie, zwolniony 14 X 1982. Od 1982 organizator kolportażu podziemnych wydawnictw w Opolu (m.in. „Solidarności Opolskiej”, „Tygodnika Mazowsze”, „Solidarności Walczącej”, „Solidarności Dolnego Śląska”, Biuletynu Dolnośląskiego”, „Z Dnia na Dzień”). W 1983 autor broszury wydanej w podziemiu *Pomiędzy odnową a niepodległością. Ruch „Solidarność” wczoraj i jutro*. W 1984 z okazji 70. rocznicy wymarszu I Kompanii Kadrowej współorganizator podziemnego wydania w Opolu książki Juliana Kadena-Bandrowskiego *Piłsudzczy*. 1984-1989 współpracownik Solidarności Walczącej; 1984-1990 autor (ps. J.B., Jakub Broński, Jaromir Bilet, J. Bilet, Rafał Jaworski) w „Biuletynie Dolnośląskim”, w 1985 redaktor „Biuletynu Opolskiego”. 1988-1990 współpracownik młodzieżowych grup opozycyjnych w Opolu; współorganizator demonstracji, akcji ulotkowych, pisanie listów i petycji przeciwko obradom Okrągłego Stołu i prezydenturze Wojciecha Jaruzelskiego, m.in. inicjator utworzenia we IX 1989 Tymczasowej Reprezentacji Politycznej Śląska Opolskiego skupiającej środowiska niepodległościowe: Młodzieżową Grupę Niepodległościową Pokolenie '80-'88, Liberalno-Demokratyczną Partię Niepodległość, KPN, Solidarność Walcząca, Piłsudczykowski Krąg Niepodległościowej Myśli Politycznej. 1993-2001 współpracownik kwartalnika politycznego „Solidarność Walcząca”. 1989-2000 zatrudniony w Przedsiębiorstwie Budownictwa Hydrotechnicznego Odra-1 w Opolu (specjalista ds. eksportu, następnie ds. organizacyjnych), przez 2 kadencje sekretarz Rady Pracowniczej, w 1998 przedstawiciel załogi do przyszłej Rady Nadzorczej PBH Odra-1, 2000-2005 (po ogłoszeniu upadłości PBH) reprezentant przedsiębiorstwa z ramienia Wojewody Opolskiego. 1996-2000 w „S”, do 2000 członek KZ w PBH Odra-1. 2003-2006 członek Rady Nadzorczej Energetyki Ciepłej Opolszczyzny SA w Opolu, od 2006 Rady Nadzorczej Zakładu Komunalnego Sp. z o.o. w Opolu. Publicysta niezależny (m.in. w „Śląsku Opolskim”, „Ziemi Częstochowskiej”, „Ziemi Prudnickiej”, „Spotkaniach z Zabytkami”, „Gazecie Wyborczej”, „Kurierze Brzeskim” i „Tygodniku Prudnickim”), autor publikacji naukowych z chemii fizycznej oraz naukowych i popularnonaukowych z historii i dyscyplin pokrewnych (m.in. w „Journal of Molecular

Structure”, „Journal of Magnetic Resonance”, „Śląskim Kwartalniku Historycznym – Sobótka”, „Studiach Śląskich”). Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi (2001, odznaczenia nie przyjął od prezydenta Aleksandra Kwaśniewskiego). 16 X 1973 – 11 VII 1974 rozpracowywany przez Wydz. III KW MO w Opolu w ramach SOS krypt. Powielacz; 1977 – 23 III 1978 w ramach SOR krypt. Fotograf; 2 III 1981 – 23 I 1990 przez Wydz. III KW MO/WUSW/Wydz. OKPP WUSW w Opolu w ramach KE krypt. Doktor.

Włodzimierz Gajda, po wprowadzeniu stanu wojennego prowadził nielegalną działalność w podziemnych strukturach NSZZ „Solidarność” polegającą m. in.: na kolportażu ulotek i prasy podziemnej. W dniu 29.08.1982 r. został internowany i osadzony w ośrodku odosobnienia w Nysie, gdzie przebywał do 7.10.1982 r. Po zwolnieniu kontynuował działalność opozycyjną, za co w kolejnych latach był inwigilowany przez Służbę Bezpieczeństwa.

Janusz Jakubów, w 1979 r. jako uczeń Liceum Ogólnokształcącego w Brzegu był autorem referatu o treści antysocjalistycznej, który został przez niego publicznie odczytany w szkole. W 1985 r., jako student historii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego był założycielem niezależnej Biblioteki Katolickiej w Brzegu oraz inicjatorem Dni Kultury Chrześcijańskiej, podczas których organizowane były spotkania z niezależnymi pisarzami, twórcami oraz naukowcami. Pan Janusz Jakubów w okresie od 1987 do 1989 r. był kolporterem w Brzegu książek Wolnej Spółki Wydawniczej z Lublina. Współorganizował również pierwszy, jawny kiermasz książek bezdebitowych.

Janusz Kajdzik działalność opozycyjną rozpoczął będąc studentem na Politechnice Wrocławskiej. Był aktywnym członkiem Niezależnego Zrzeszenia Studentów. W 1983 r. jako kurier przewoził z Wrocławia wydawnictwa podziemne. Został zatrzymany przez funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej i zastosowano wobec niego areszt tymczasowy w Rejonowym Urzędzie Spraw Wewnętrznych w Brzegu. W dniu 8.11.1983 r. na wniosek Wydziału Śledczego WUSW w Opolu Prokurator Rejonowy w Brzegu przedstawił zarzut Januszowi Kajdzikowi, iż w dniu 6.11.1983 r. w Brzegu w celu rozpowszechniania przenosił nielegalne wydawnictwa nawołujące do nieposłuszeństwa i rozpowszechniające fałszywe wiadomości, mogące wyrządzić poważną szkodę interesom PRL. W okresie od 08.11.1983 r. do 07.03.1984 r. przebywał w Zakładzie Karnym w Brzegu. W dniu 19.04.1984 r. Sąd

Rejonowy w Brzegu wydał wyrok w sprawie przeciwko Januszowi Kajdzikowi, uniewinniając go od zarzucanych mu czynów. Wyrok Sądu Rejonowego w Brzegu został zaskarżony przez prokuratora, który wniósł rewizję do Sądu Wojewódzkiego w Opolu, domagając się dla Pana Janusza Kajdzika kary 2 lat więzienia. W dniu 26.06.1984 r. Sąd Wojewódzki w Opolu uznał Pana Janusza Kajdzika winnym zarzucanych mu czynów i skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności w zawieszeniu na 3 lata. Dnia 28.08.1984 r. Sąd Wojewódzki w Opolu umorzył postępowanie na mocy ustawy o amnestii z dnia 21.07.1984 r.

Janusz Kajdzik należał do ścisłego kierownictwa założonej w 1981 r. w Brzegu drużyny harcerskiej nr XIII im. Józefa Grzesiaka, tzw. „Czarnej Trzynastki”. W 1989 r. był członkiem Komitetu Organizacyjnego NSZZ „Solidarność” w Brzegu.

Wojciech Podhajecki, ur. 29 VII 1966 w Nysie. Absolwent Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Opolu, Instytut Elektrotechniki (1990). 1981-1984 uczeń LO Carolinum w Nysie. Po 13 XII 1981 działacz (z Mieczysławem Buszyńskim, Bogdanem Gajdemskim, Dariuszem Gawłowskim, Jackiem Modzelewskim, Robertem Pawlaczykiem, Wojciechem Rębiszem, Jackiem Markiem Sanockim, Mirosławem Szewczukiem, Markiem Winiarskim) niepodległościowej grupy młodzieżowej, uczestnik manifestacji, akcji rozrzucania ulotek, malowania haseł i działalności samokształceniowej (m.in. spotkania dyskusyjne i wykłady z najnowszej historii Polski). W 1984 redaktor (z D. Gawłowskim, Januszem Antonim Sanockim i J.M. Sanockim) i drukarz podziemnego pisma „Solidarność Młodzieży”, w 1985 redaktor „Zewu”, 1985-1987 kolporter pisma KPN obszaru V „Wolny Czyn”. 1986-1990 współpracownik opolskich działaczy „S” J. Całki i R. Fieldinga. Kolporter pism podziemnych, m.in. „Tygodnika Mazowsze”, „Wezwania”, „Arki”, „Kultury Niezależnej”, „Regionu” i „Spotkań”, książek wydawnictw NOWa i Myśl. W XI 1988 z Dariuszem Polowym organizator akcji petycyjnej studentów WSI (w sprawach bytowych); następnie w XII 1988 z D. Polowym, Zbigniewem Łabą i Januszem Pielą inicjator utworzenia NZS w WSI w Opolu, przewodniczący Uczelnianego Komitetu Organizacyjnego NZS w WSI. Współwydawca i redaktor z D. Polowym, a potem także z Mariuszem Patelskim i Arkadiuszem Lelkiem, „Aneksu”, pisma NZS WSI i Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Opolu. Współorganizator spotkań studentów WSI i WSP m.in. z Edwardem Czapiewskim, Adamem Michnikiem i Wojciechem Myśleckim. W IV i V 1989 delegat na IV Nadzwyczajny KZD NZS we Wrocławiu i Gdańsku. 1989-1990

członek Prezydium Opolskiego KO „S” i Ruchu Obywatelskiego Śląska Opolskiego. W 1989 z Janem Całką i Robertem Fieldingiem redaktor jednodniówki „Sierpień 1980-1989” wydanej w rocznicę Sierpnia 1980 oraz współpracownik redakcji „Solidarności Opolskiej”. Od 1990 zatrudniony w Zakładzie Energetycznym w Opolu, następnie w Elektrowni Opole SA (obecnie PGE Elektrownia Opole SA), 1990-1998 w „S”. Od 1996 członek Stowarzyszenia Elektryków Polskich, 1997-2002 sekretarz koła nr 26 przy EO SA. Wyróżniony Srebrną Odznaką SEP (2002). 15 XII 1988 – III/IV 1989 rozpracowywany przez Wydz. III WUSW w Opolu w ramach KE krypt. Kolega; 20 IV 1988 – 29 I 1990 w ramach SOR krypt. Kwiatek II.

Artur Prętki jako uczeń Technikum Żeglugi Śródlądowej we Wrocławiu w dniu 31.08.1982 r. był uczestnikiem zgromadzenia w rocznicę utworzenia NSZZ "Solidarność". Podczas próby rozpędzenia zgromadzenia przez funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej, przed dawnym budynkiem Związku doszło do zamieszek. Pan Artur Prętki został zatrzymany zatrzymano tego samego dnia w związku z podejrzeniem udziału w zamieszkach i starciach z interweniującymi funkcjonariuszami MO. Dnia 2 września 1982 r. został osadzony w Areszcie Śledczym we Wrocławiu. W dniu 4 października 1982 r. został skazany na 3 lata pozbawienia wolności oraz rok pozbawienia praw publicznych a następnie osadzony w Zakładzie Karnym w Kłodzku. Został zwolniony warunkowo 11 maja 1983 r. na podstawie przepisów o amnestii. Podczas odbywania kary pozbawienia wolności stracił jeden rok nauki w Technikum.

Tadeusz Ryśnik, ur. 18 VIII 1951 w Jeleniej Górze. Absolwent Politechniki Wrocławskiej (1975) i studium podyplomowego w zakresie automatyki napędu i energoelektroniki na Politechnice Śląskiej w Gliwicach (1980). Od 1977 pracownik Zakładów Cementowo-Wapienniczych Górażdże w Choruli (po prywatyzacji Górażdże Cement SA).

Od IX 1980 w „S”, 25-29 IX 1980 członek Komitetu Założycielskiego przy ZCW Górażdże, IX-XII 1980 wiceprzewodniczący, od XII 1980 członek Prezydium KZ „S”. W 1981 współredaktor „Informatora Zakładowego KZ «Solidarność»”; współtwórca regionalnych struktur związkowych „S” na Śląsku Opolskim, od V 1981 członek RKW Śląsk Opolski, w V 1981 delegat na I WZD Regionu Śląsk Opolski.

Po 13 XII 1981 organizator pomocy osobom internowanym i ich rodzinom, kolporter podziemnych wydawnictw w ZCW Górażdże i na terenie Opola.

W 1989 współorganizator reaktywowanej „S” przy ZCW Górażdże: wiceprzewodniczący Komitetu Organizacyjnego, II-X 1989 przewodniczący Tymczasowej KZ, od III 1990 przewodniczący KZ przy ZCW Górażdże, po prywatyzacji zakładów przewodniczący Komisji Międzyzakładowej Organizacji Związkowej „S” przy Górażdże Cement SA. Od 1989 delegat na kolejne WZD Regionu Śląsk Opolski, członek Tymczasowej Komisji Rewizyjnej Regionu Śląsk Opolski, członek ZR, delegat na KZD, od 1992 członek Prezydium ZR, od 1992 członek KK, od 1994 członek Zespołu ds. Uwłaszczenia KK; od IV 1998 wiceprzewodniczący Krajowej Sekcji Materiałów Budowlanych „S”. 1990-1993 w PC, od 1997 w RS AWS, członek krajowego zespołu problemowego AWS ds. gospodarczych, z-ca kierownika podzespołu ds. Skarbu Państwa i uwłaszczenia (prof. Adama Biela). Współautor proponowanego przez RS AWS programu powszechnego uwłaszczenia. 1999-2002 radny Województwa Opolskiego z listy RS AWS. Od 2004 przewodniczący Powiatowej Rady Zatrudnienia w Krapkowicach, ekspert związkowy w sprawach związanych z przekształceniami własnościowymi w gospodarce.

Janusz Antoni Sanocki, ur. 5 III 1954 w Nysie. Absolwent Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie (1979). Od 1977 działacz Duszpasterstwa Akademickiego w Krakowie, kolporter wydawnictw niezależnych. 1977-1979 w PZPR. Od 1979 zatrudniony w Fabryce Pomocy Naukowych w Nysie. Od IX 1980 w „S”, współinicjator Komitetu Założycielskiego w FPN, przewodniczący MKZ Ziemi Nyskiej; w V-VII delegat na I WZD Regionu Śląsk Opolski, delegat na I KZD; współzałożyciel Klubów Służby Niepodległości, przewodniczący Nyskiego KSN. 13 XII 1981 internowany w Ośr. Odosobnienia w Opolu, Grodkowie, Kamiennej Górze, Głogowie (współredaktor „Biuletynu Informacyjnego dla Internowanych”), Nysie i Uhercach, zwolniony 10 XII 1982. Po wyjściu współorganizator podziemnej działalności wydawniczej, m.in. pisma „Wolny Związek”, i samokształceniowej w Nysie. W V 1985 aresztowany (z Marianem Dybkiem) w związku z malowaniem haseł antyrządowych na budynku KM PZPR w Nysie, skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Nysie na 1,5 roku więzienia w zawieszeniu na 4 lata oraz grzywnę. Od X 1986 współzałożyciel i członek jawnej Tymczasowej Rady Regionalnej „S” Śląska Opolskiego, od XII 1987 przedstawiciel TRR przy RKW „S” Dolny Śląsk; w IV 1988 zatrzymany w związku z udziałem w zebraniu TRR, skazany przez kolegium ds. wykroczeń w Nysie na karę grzywny. We IX 1988 współzałożyciel Komitetu Organizacyjnego „S” przy Opolskim Przedsiębiorstwie Budownictwa Przemysłowego nr 1

Kierownictwo Robót w Nysie. W 1989 podczas obrad Okrągłego Stołu ekspert w podzespolu ds. polityki mieszkaniowej. Od IV 1989 wiceprzewodniczący TZR „S” Śląska Opolskiego. W 1989 wiceprzewodniczący Opolskiego KO, uczestnik kampanii wyborczej KO „S”; od XII 1989 przewodniczący KO Ziemi Nyskiej. 1994-2006 radny Miasta Nysa, 1998-2001 burmistrz Nysy, od 2006 radny Powiatu Nyskiego z listy Ligi Nyskiej, XI 2006 – III 2007 członek Zarządu Powiatu Nyskiego. Od 1995 działacz ogólnopolskiego Ruchu Obywatelskiego na rzecz Jednomandatowych Okręgów Wyborczych, 2000-2008 prezes Stowarzyszenia na rzecz Zmiany Systemu Wyborczego JOW. Poseł Sejmu RP VIII kadencji. Współzałożyciel stowarzyszenia Liga Nyska oraz fundacji Nysa – Dzieciom. Odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi (2001). 1981-1982 rozpracowywany przez Wydz. III-A/V KW MO w Opolu w ramach SOS krypt. Przywódca; 1983-1987 przez p. V/III RUSW w Nysie w ramach KE/SOR krypt. Delegat/Samorządni; 1987-1989 przez p. V/III RUSW w Nysie w ramach SOR krypt. Samotnik.

Ireneusz Sołek od 1980 r. tworzył struktury NSZZ „Solidarność” w Szpitalu Wojewódzkim w Opolu. Działal także w Komisji Koordynacyjnej Służby Zdrowia w Województwie Opolskim oraz Sekcji Krajowej Służby Zdrowia NSZZ „Solidarność”. Po wprowadzeniu stanu wojennego Pan Ireneusz Sołek kontynuował działalność związkową w podziemiu. Zbierał składki członkowskie, na terenie Szpitala Wojewódzkiego w Opolu kolportował niezależne wydawnictwa, organizował pomoc dla osób represjonowanych. W 1988 r. uczestniczył w reaktywacji jawnych struktur NSZZ „Solidarność” w województwie opolskim. Przewodniczył Komisji Zdrowia w Międzyzakładowym Komitecie Organizacyjnym NSZZ „Solidarność”. W 1989 r. współorganizował I Walne Zebranie Delegatów NSZZ „Solidarność” Śląska Opolskiego, był także członkiem Komitetu Obywatelskiego „Solidarności” i współorganizował kampanię informacyjną przed wyborami parlamentarnymi w 1989 r.

Marek Stelmach, ur. 23 I 1956, ukończył Technikum Kolejowe przy Zakładach Naprawczych Taboru Kolejowego w Opolu (1977). Od 1971 pracownik ZNTK w Opolu (od 1991 Tabor Szynowy Opole SA); 1971-1974 uczeń, od 1974 galwanizer. Od IX 1980 w „S”; w III-VII 1981 delegat na I WZD Regionu Śląsk Opolski, przewodniczący Komisji Wydziałowej w ZNTK w Opolu. Od 1980 uczestnik Duszpasterstwa Ludzi Pracy przy parafii kościoła św. Piotra i Pawła

w Opolu. Po 13 XII 1981 (wraz z Grażyną Rutkowską, Marianem Poniewierskim, Edwardem Molińskim, Władysławem i Lidią Kajdą i in.) członek podziemnej „S” na terenie ZNTK w Opolu, współorganizator pomocy dla internowanych i ich rodzin, organizator kolportażu wydawnictw podziemnych w ZNTK oraz w środkach masowej komunikacji MZK i PKP, m.in. opolskich „Sygnałów Wojennych” oraz wrocławskich „Z Dnia na Dzień” i „Solidarność Walcząca”. W jego mieszkaniu był punkt kolportażowy wydawnictw dostarczanych przez Jana Całkę (członka konspiracyjnej Regionalnej Rady Koordynacyjnej „S” Śląska Opolskiego) oraz kolejarzy z Wrocławia; 1 V 1983 uczestnik niezależnej manifestacji pod pomnikiem Adama Mickiewicza w Opolu; w 1986 współtwórca pomnika Trzech Krzyży przy parafii kościoła św. Piotra i Pawła w Opolu. W związku z działalnością opozycyjną wielokrotnie przesłuchiwany przez SB, na terenie zakładu pracy przez Straż Ochrony Kolei, poddawany rewizjom. Od 1989 przewodniczący Tymczasowej KZ „S” w ZNTK w Opolu, członek opolskiego KO „S”, wiceprzewodniczący KZ w ZNTK w Opolu. 1989-2006 delegat na kolejne WZD Regionu Śląsk Opolski; od 1998 przewodniczący KZ „S” w ZNTK w Opolu, członek Prezydium ZR, od 2002 także skarbnik ZR. Autor prac *Pod Sztandarami Solidarności* (Opole 2005), *Modlitewnik i śpiewnik. Na pielgrzymkowym szlaku* (Opole 2005) oraz licznych artykułów w prasie związkowej. Odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi (2001). 3 VIII 1985 – 4 II 1986 rozpracowywany przez Wydz. V/VIII WUSW w Opolu w ramach SOS krypt. Przeciwnik.

Antoni Szota, ur. 18 I 1946 w Bytomiu. Ukończył Technikum Mechaniczne tamże (1964). 1964-1965 stażysta w Parowozowni I kl. PKP Bytom, 1965-1966 pracownik Parowozowni KD PKP Bytom, 1968-1973 kierownik działu w Wojewódzkich Warsztatach Ortopedycznych w Bytomiu, od 1973 pracownik Zakładów Azotowych Kędzierzyn w Kędzierzynie-Koźlu, technolog w Zakładzie Budowy Aparatury Chemicznej, następnie mistrz zmianowy na Wydz. Półspalania Ciśnieniowego Zakładu Produkcji Amoniacu. Od 1967 w PZPR, sekretarz Oddziałowej Organizacji Partyjnej; 1 XII 1980 złożył legitymację partyjną, tłumaczył to utratą zaufania do partii i jej przywódców. Od XII 1980 w „S”; od 1 II 1981 przewodniczący KZ przy ZA Kędzierzyn, od 21 IV 1981 przewodniczący MKZ w Kędzierzynie-Koźlu. 13 XII 1981 internowany w Ośr. Odosobnienia w Opolu, następnie w Nysie i Grodkowie, zwolniony 24 XI 1982. 19 X 1983 przeprowadzono rewizję w jego mieszkaniu. Uczestnik uroczystości patriotyczno-religijnych, organizowanych w intencji „S”. W 1989 współorganizator odrodzonych struktur związkowych „S” w rejonie Kędzierzyna-Koźła; od 8 III 1989

przewodniczący TKZ „S” przy ZA Kędzierzyn, od 10 IV 1989 przewodniczący Międzyzakładowej Komisji Organizacyjnej „S” Ziemi Kozielskiej. 27 X 1991 uczestnik pierwszych wolnych wyborów parlamentarnych – kandydat do Sejmu z listy UD. W 1981 lub XII 1982 – VI 1984 rozpracowywany w ramach KE krypt. Uparty; do 26 V 1987 rozpracowywany przez RUSW w Kędzierzynie Koźlu w ramach SOR krypt. Długowłosey; do 10 VIII 1989 w ramach SOS krypt. Karta.

Andrzej Jerzy Tomczyk działalność w podziemnych strukturach NSZZ „Solidarność” rozpoczął po wprowadzeniu stanu wojennego. Nawiązał kontakt z Regionalnym Komitetem Strajkowym NSZZ „Solidarność” Dolny Śląsk, na terenie Namysłowa kolportował podziemne wydawnictwa i rozpowszechniał ulotki. Udostępniał swoje mieszkanie ukrywającemu się przewodniczącemu RKS – Józefowi Piniorowi, współorganizował konspiracyjny ślub Marii i Józefa Piniorów. W 1983 i 1984 r. pan Andrzej Tomczyk pomagał w zorganizowaniu na terenie Namysłowa tajnych posiedzeń Tymczasowej Komisji Koordynacyjnej NSZZ „Solidarność”. W 1983 r., w Parafii p.w. Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Namysłowie przy jego współpracy zaaranżowano dwa spotkania TKK z abp. Henrykiem Gulbinowiczem. Od 1985 r. pan Andrzej Tomczyk wspierał organizowane corocznie w Namysłowie Dniu Kultury Chrześcijańskiej.

Krystyna Ziobrowska, ur. 16 I 1931 w Grajewie. Wykształcenie średnie. Zatrudniona w Centrali Nasiennej w Opolu. Do IX 1980 w PZPR. Od IX 1980 w „S”; przewodnicząca KZ, w VII 1981 delegat na I WZD Regionu Śląsk Opolski, członek ZR; łączniczka Sekcji Rolnej KKP, współpracowniczka opolskich działaczy „S” RI. Z jej inicjatywy w niektórych oddziałach Centrali Nasiennej na terenie woj. opolskiego wywieszono krzyże oraz symbole narodowe w formie orła w koronie i z Matką Boską na piersi. 18 XII 1981 poddana rozmowie ostrzegawczej. 1 V 1983 uczestniczka niezależnej manifestacji. Działaczka Duszpasterstwa Ludzi Pracy przy kościele św. Piotra i Pawła w Opolu. W 1985 uczestniczka rotacyjnej głódówki protestacyjnej w kościele Najświętszej Maryi Panny w Krakowie-Bieżanowie. W VIII 1987 w jej mieszkaniu odbyło się spotkanie założycielskie opolskiego przedstawicielstwa Polskiej Ligi Praw Człowieka (od X 1987 Komisji ds. Interwencji i Praworządności „S” Śląska Opolskiego); jako członek Komisji współorganizatorka pomocy prawnej i materialnej dla osób represjonowanych, zaangażowana w zbieranie dokumentacji represji. Od I 1989 członkini MKO w Opolu; w IV 1989 delegat na II WZD Regionu Śląsk Opolski, członek Tymczasowego

ZR; w II 1990 delegat na III WZD, członek ZR. I 1982 – 1985 rozpracowywana przez Wydz. V/III KW MO/WUSW w Opolu w ramach KE krypt. Róża; 15 IV 1986 – 19 VII 1989 przez Wydz. V/III WUSW w Opolu w ramach SOR krypt. Adwokaci.